

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Сергій ОКОВИТИЙ
« 2 » 05 2022 р.

ПОГОДЖЕНО

Проректор

з науково-педагогічної роботи

Дмитро СВИНАРЕНКО
« 2 » 05 2022 р.

ПРОГРАМА
ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра
на основі освітнього ступеня бакалавра
(освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста)
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 05 СОЦІАЛЬНІ ТА ПОВЕДІНКОВІ НАУКИ
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 053 «ПСИХОЛОГІЯ»
(Освітня програма – Психологія, Психологія управління)

Розглянуто на засіданні вченої ради
факультету психології та спеціальної освіти
від «23» лютого 2022 р. протокол № 5
Голова вченої ради Дмитро ВОЛКОВ

Дніпро
2022

Укладачі програми:

1. к. психол. н. **Салюк Марина Анатоліївна**, доцент кафедри загальної психології та патопсихології;
2. к. психол. н. **Ткаченко Ніна Володимирівна**, доцент кафедри соціальної психології і психології управління;
3. к. соц. н. **Лазаренко Вікторія Іванівна**, доцент кафедри соціальної психології і психології управління;
4. к. психол. н. **Грисенко Наталія Володимирівна**, доцент кафедри педагогічної та вікової психології;
5. к. психол. н. **Диса Олена Вікторівна**, доцент кафедри педагогічної та вікової психології.

Програма ухвалена на засіданні кафедр:

1. Кафедра загальної психології та патопсихології;
Завідувач кафедри від «22» 03 2022 р. протокол № 13
(підпис) (проф. Аршава І. Ф.)
(прізвище та ініціали)
2. Кафедра педагогічної та вікової психології;
Завідувач кафедри від «24» 03 2022 р. протокол № 9
(підпис) (доц. Диса О.В.)
(прізвище та ініціали)
3. Кафедра соціальної психології і психології управління;
Завідувач кафедри від «25» 03 2022 р. протокол №
(підпис) (доц. Ткаченко Н.В.)
(прізвище та ініціали)

Ухвалено на засіданні науково-методичної ради факультету психології та спеціальної освіти

Протокол від «2» 05 2022 року № 9

Голова НМР ФПСО (підпис) (Елеонора НОСЕНКО)
(підпис)

I. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Фахове випробування – форма вступного випробування для вступу на основі здобутого ступеня бакалавра, магістра або освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста, яка передбачає перевірку здатності до опанування освітньої програми другого (магістрського) рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Результати фахового вступного випробування зараховуються для конкурсного відбору осіб, які на основі ступеня бакалавра, магістра (освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста) вступають на навчання для здобуття ступеня магістра. Приймальна комісія університету допускає до участі у конкурсному відборі осіб, які за результатом фахового вступного випробування отримали не менше 40 балів за шкалою від 0 до 100 балів.

Програма фахового випробування для вступу на навчання за освітнім рівнем магістра за спеціальністю 053 «ПСИХОЛОГІЯ» (Освітня програма - «Психологія») містить питання з таких *нормативних* навчальних дисциплін природничо-наукової та професійної підготовки бакалавра за напрямом підготовки 6.030102 «ПСИХОЛОГІЯ»:

1. Загальна психологія;
2. Соціальна психологія;
3. Експериментальна психологія;
4. Вікова психологія;
5. Психодіагностика.

II. ПЕРЕЛІК ТЕМ, З ЯКИХ ВІДБУВАЄТЬСЯ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНИКА

1. “ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ”

1. Психологія як наука. Розвиток поглядів на предмет в історії психології. Донаукова психологія: уявлення про душу. Виникнення наукової психології: свідомість як предмет дослідження. Біхевіоризм: поведінка як предмет психології. Психіка як особлива властивість мозку. Сучасний стан психологічної науки.

2. Свідомість як вища форма психічного відображення. Об’єктивні критерії психічного. Етапи розвитку психіки тварин. Проблема виникнення свідомості. Культурно-історична теорія Л.С.Виготського. Вищі психічні функції: будова, генезис, властивості. Поняття інтеріоризації. Змінені стани свідомості. Класифікація несвідомих психічних явищ. Поняття несвідомого у теорії З.Фрейда. Уявлення про колективне несвідоме у теорії К.Г.Юнга.

3. Загальнопсихологічна теорія діяльності. Постулат безпосередності та спроби його подолання. Основні поняття й принципи психологічної теорії діяльності. Дія і операція; дія і рух; рівні побудови рухів. Механізм формування навичок. Мотиваційно-особистісні аспекти діяльності: поняття потреби і мотиву в теорії діяльності; види мотивів; механізм “зрушення мотиву на ціль”. Поняття й рівні смислової сфери особистості. Динаміка смислових процесів.

4. Сенсорно-перцептивні процеси. Розуміння психічного відображення як процесу. Специфіка процесу психічного відображення (гносеологічні парадокси). Форми психічного відображення на різних рівнях. Поняття відчуття та сприймання у психології. Відчуття як елементарна форма психічного. Загальні властивості відчуттів. Чутливість і пороги чутливості. Предметність чуттєвих образів. Характеристики предметних образів. Теорії сприймання. Сприймання часу. Сприймання простору. Порушення сприймання.

5. Увага. Місце уваги у структурі психічних явищ. Багатозначність поняття “увага” в психології. Види уваги. Властивості уваги. Класичні теорії уваги. Увага як самостійна форма психічної діяльності (П.Я. Гальперін). Поетапне формування уваги як розумової дії. Сучасні дослідження й основні моделі уваги в когнітивній психології.

6. Пам'ять. Загальне уявлення про пам'ять. Місце пам'яті в системі психічних явищ. Теорії пам'яті. Види пам'яті за різними підставами. Характеристика процесів пам'яті. Моделі пам'яті у сучасній когнітивній психології.

7. Психологія мислення. Місце мислення у структурі психічних явищ. Передумови появи мислення людини. Класифікації видів мислення. Задача як об'єкт мислення (теорії мислення). Поняття задачі у Вюрцбургській школі мислення. Мислення як взаємодія суб'єкта й задачі. Детермінанти процесу вирішення задач. Теорія розвитку мислення Ж.Піаже. Проблема розвитку мислення в роботах С.Л.Рубінштейна і Л.С.Виготського.

8. Психологія інтелекту. Проблема визначення інтелекту. Тестологічний підхід до дослідження інтелекту: історія і загальна характеристика. Теорії "єдиного" інтелекту. Уявлення про "множинність" інтелекту.

9. Мислення і мовлення. Проблема співвідношення мислення і мовлення. Слово і його семантична будова. Слово і поняття. Функціональні еквіваленти поняття. Внутрішнє мовлення. Історія досліджень внутрішнього мовлення. Проблема внутрішнього мовлення в радянській психології.

10. Психологія уяви. Поняття про уяву. Місце уяви у структурі психічних явищ. Зв'язок з дійсністю. Функції, види, механізми уяви. Уява і творчість.

2. „СОЦІАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ”

1. Загальна характеристика соціальної психології як галузі психологічного знання. Предмет соціальної психології. Подвійне положення соціальної психології в системі наук і його причини. Основні етапи в розвитку соціальної психології. Оформлення соціальної психології в експериментальну науку та її сучасний розвиток. Становлення вітчизняної соціальної психології. Дискусії 20-х років і кінця 50-х - початку 60-х років про предмет соціальної психології. Проблеми й завдання соціальної психології на сучасному етапі. Основні розділи соціальної психології: психологія спілкування; психологія соціальних груп; соціальна психологія особистості; психологія масових комунікацій. Специфічні методи соціальної психології.

2. Теоретичні напрямки зарубіжної соціальної психології. Біхевіористичний напрямок у соціальній психології. Когнітивний напрямок у соціальній психології. Психоаналіз у соціальній психології. Інтеракціонізм у соціальній психології.

3. Проблема спілкування в соціальній психології. Спілкування як соціально-психологічна проблема. Значення суспільних стосунків для розуміння змісту міжособистісних відносин. Різні точки зору на структуру спілкування. Функції, види й рівні спілкування. Комунікативна сторона спілкування. Спілкування як обмін інформацією. Інтерактивна сторона спілкування. Спілкування як обмін діями. Типи взаємодії: кооперація, конкуренція, конфронтація, фатичне спілкування. Перцептивна сторона спілкування. Специфіка аналізу перцептивних процесів у соціальній психології. Роль міжособистісного сприйняття в процесі спілкування. Взаємне сприйняття й пізнання партнерів по спілкуванню як основа встановлення взаєморозуміння між ними. Властивості суб'єкта, об'єкта сприйняття, характер і контекст міжособистісних взаємозв'язків як фактори перцептивних процесів.

4. Спілкування й міжособистісні стосунки. Міжособистісні стосунки як реальність суспільних відносин, як форма їхнього прояву. Емоційна основа міжособистісних стосунків. Міжособистісна атракція: сутність і динаміка. Основні напрямки дослідження атракції та їхнє практичне значення. Психологічна близькість і дистанція. Значимі особи. Симпатія, прихильність, дружба, любов. Офіційні й неофіційні, ділові й особисті стосунки. Гармонічні, суперечливі, конфліктні відносини. Вимір міжособистісних стосунків. Соціометрія Дж.Морено, її можливості й межі застосування.

5. Соціальна ідентичність особистості й формування Я-концепції. Уявлення про себе, соціальна й особистісна ідентичність, самооцінка, самоповага. Психологічний захист. Функції Я-концепції. «Я» як соціальна установка. Розвиток Я-концепції. Криза ідентичності.

6. Соціалізація особистості. Поняття соціалізації. Етапи і соціально-психологічні механізми соціалізації. Інститути соціалізації. Родина як важливий фактор соціалізації. Роль психологічної близькості з батьками в процесі соціалізації. Гендерна, політична, правова соціалізація. Порушення соціалізації: дезадаптація, де соціалізація, девіантна поведінка, делінквентна поведінка, ресоціалізація.

7. Соціальна установка. Поняття соціальної установки. Структура соціальної установки. Функції соціальних установок у регуляції соціального поведіння. Ієрархічна структура диспозицій особистості (концепція В.Я.Ядова). Проблема зміни соціальних установок.

8. Соціальні норми й цінності. Норми й стереотипи. Цінності й ціннісні орієнтації особистості.

9. Соціально-психологічні властивості особистості. Соціально-психологічні типи особистості: авторитарна, демонстративна, маніпулятивна, агресивна особистості. Соціально-психологічні здібності особистості. Соціальний інтелект і соціальна компетентність особистості.

10. Проблема групи в соціальній психології. Спільноти й групи. Група й організація. Понятійний апарат для опису структури групи в соціальній психології. Основні характеристики груп. Класифікація груп.

11. Психологія малих груп. Поняття малої групи. Кількісні й структурні характеристики малої групи. Питання верхньої й нижньої “межі” малої групи, залежність його рішення від розуміння природи малої групи. Елементи малої групи і їхня взаємодія. Класифікація малих груп: первинні й вторинні; формальні й неформальні; групи членства й референтні групи. Динамічні процеси в малій групі. Феномен групового тиску. Конформність і конформізм. Нонконформізм. Групові норми. Групова згуртованість.

12. Лідерство й керівництво в малих групах. Лідерство й керівництво в малих групах. Теорії лідерства. Стили лідерства. Лідерський потенціал. Методи виявлення лідерів у малих групах. Ефективність малої групи. Проблема вибору критерію ефективності. Соціально-психологічний клімат малої групи.

13. Великі соціальні групи. Проблематика психології великих соціальних груп, їхня класифікація. Класи, соціальні прошарки, нації, етноси, професійні групи, їхнє особливе місце в системі суспільних відносин. Стихійні неорганізовані групи: натовп, маса. Тимчасові напіворганізовані групи: публіка, мітинг, аудиторія, т.п. Специфіка комунікативних і інтерактивних процесів у натовпі, масі. Способи впливу: зараження, вселяння, переконання. Наслідкування і його дослідження в соціальній психології. Соціальні рухи як специфічний феномен масового поведіння. Масова свідомість: склад і структура. Соціально-психологічна природа й місце масової свідомості в структурі суспільної свідомості. Форми масової свідомості.

3. „ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ”

1. Джерела наукового знання. Наука як вид діяльності (метод, парадигма). Критерії істинності наукового знання, його похідні (практичність, корисність, ефективність). Науковий результат (види, форми фіксації). Теорія як система знань. Елементи теорії, форми теоретичного знання: закони, класифікаційні типології, моделі, схеми, гіпотези. Види теорій.

2. Парадигма наукового дослідження. Типи досліджень. Етапи дослідницького процесу: ідентифікація проблеми, огляд літератури з проблеми, висунення гіпотези, планування дослідження, проведення дослідження, інтерпретація даних, спростування або підтвердження гіпотез, підготовка наукового звіту. Типи наукових досліджень, критерії класифікації. Види валідності (зовнішня, внутрішня, прогностична).

3. Дослідницькі стратегії в експериментальній психології. Етапи розвитку експериментального методу. Deskриптивна, кореляційна, маніпулятивна дослідницькі стратегії. Передумови становлення й розвиток експериментального методу у психологічних дослідженнях. Класифікації психологічних методів.

4. Експеримент як вид практичної діяльності: гіпотези, вибірки, змінні. Експериментальні змінні (залежна, незалежна, зовнішня) і засоби їх контролювання. Варіанти (види) незалежних змінних: характеристика завдання, особливості ситуації; фактори організму. Засоби фіксації змінних.

5. Джерела побічних змінних у психологічному експерименті. Стратегії контролю побічних змінних. Ситуаційні побічні змінні; побічні змінні, пов’язані із суб’єктами, що беруть участь в експерименті в ролі досліджуваних; побічні змінні, пов’язані з просторово-часовою послідовністю експериментальних подій. Методи контролю при застосуванні міжгрупових експериментальних планів. Процедура рандомізованого відбору. Створення корельованих груп за різними стратегіями. Різновиди контрбалансування. Методи контролю побічних змінних, що не пов’язані з плануванням експерименту.

6. Особливості планування експериментів. Класифікаційні ознаки експериментальних планів: за кількістю незалежних змінних, за можливістю контролю варіативності, за типом шкали та ін.

7. «Прості» експериментальні плани. Плани з однією незалежною змінною. Міжгрупові схеми контролю психологічного експерименту. План з двома рандомізованими групами з тестуванням після (до та після) випробування. План Р.Соломона. план для декількох рандомізованих груп. План для одного досліджуваного з послідовним вимірюванням залежної змінної. Експериментальні інтраіндивідуальні плани.

8. Факторні плани. Особливості формулювання та перевірки складних мультиплікативних гіпотез. Висновки про основний ефект та взаємодію змінних. Переваги та недоліки факторних експериментальних планів

9. Кореляційне дослідження. Розуміння особливостей кореляційного зв'язку. Типи кореляційного зв'язку: лінійний, нелінійний, прямий, зворотній. Типи кореляційних досліджень. План ex-post-facto. Дослідження кейсів. Дослідження у формі опитувань або обстежень. Психологічне вимірювання за допомогою шкал та тестів.

4. „ВІКОВА ПСИХОЛОГІЯ”

1. Поняття про вікову психологію. Предмет та завдання вікової психології. Співвідношення вікової психології, психології розвитку та дитячої психології. Поняття «психічного розвитку». Парадокси психічного розвитку. Поняття «психологічного віку». Структура віку. Соціальна ситуація розвитку. Провідна діяльність. Вікові психологічні новоутворення. «Вікова криза». Динаміка вікової кризи. Констатуюча та формуюча стратегії дослідження психічного розвитку. Основні та допоміжні методи вікової психології. Метод спостереження. Констатуючий та формуючий експеримент. Бесіда. Аналіз продуктів діяльності.

2. Теорії та періодизації психічного розвитку. Однофакторні теорії. Уявлення про психічний розвиток у роботах С. Холла (теорія рекапітуляції). Уявлення про психічний розвиток у роботах Дж. Локка (теорія «чистої дошки»). Розуміння психічного розвитку у біхевіоризмі. **Психоаналітичні теорії.** Теорія та періодизація З. Фрейда. Етапи психосексуального розвитку. Теорія і періодизація Е. Еріксона. Етапи психосоціального розвитку. Его-ідентичність. **Теорія та періодизація Ж. Піаже.** Особливості дитячого мислення та уявлення про світ. «Феномен збереження». Мислення та мова. Проблема егоцентричної мови (Ж. Піаже, Л. С. Виготський). Стадії розвитку інтелекту в онтогенезі. Поняття «операції». **Культурно-історична теорія психічного розвитку Л.С. Виготського.** Роль присвоєння соціально-історичного досвіду. Умови психічного розвитку. Поняття вищих психічних функцій: структура, властивості, генезис. Розвиток форм спілкування (М. І. Лісіна). Провідна діяльність (О. М. Леонтьєв). Періодизація психічного розвитку в культурно-історичному підході (Л.С. Виготський, Д.Б. Ельконін).

3. Закони психічного розвитку. Закон «зони найближчого розвитку» (Л. С. Виготський). Закон системної та смислової будови свідомості (Л. С. Виготський). Закон провідної ролі навчання у розвитку (Л. С. Виготський). Закон «сензитивних періодів». Закон чергування періодів (Д.Б. Ельконін).

4. Криза народження. Розвиток немовляти. Пренатальний розвиток. Криза народження. Безумовні рефлекси малюка: харчові, оборонні, орієнтувальні. Ранні умовні рефлекси. «Комплекс пожвавлення» як основне новоутворення новонародженості. Розвиток немовляти. Соціальна ситуація «Ми». Емоційне спілкування з дорослими як провідна діяльність віку. Новоутворення віку. Розвиток сприйняття. Розвиток рухів.

5. Ранній вік. Криза першого року. Соціальна ситуація «Дитина – предмет – дорослий». Предметна діяльність – провідна діяльність дитини раннього віку. Розвиток орудійних дій. Ранні форми наочно-діючого мислення. Розвиток мови. Розвиток особистості дитини раннього віку.

6. Криза 3-х років. Дошкільний вік. Криза 3-х років. Соціальна ситуація віку. Форми спілкування з дорослими і однолітками. Сюжетно-рольова гра як провідна діяльність. Продуктивні види діяльності. Новоутворення віку. Розвиток внутрішнього плану свідомості. Наочно-образне мислення. Формування довільної та опосередкованої пам'яті. Розвиток мови як засобу спілкування, пізнання та регулювання поведінки. Становлення ієрархії мотивів. Розвиток моральних почуттів.

7. Молодший шкільний вік. Психологічна готовність до шкільного навчання. Криза семи

років. Соціальна ситуація віку. Навчальна діяльність як провідна. Структура навчальної діяльності. Розвиток мотивів навчання. Новоутворення віку. Формування теоретичного мислення (аналізу, планування, пізнавальної рефлексії). Розвиток вольової сфери. Формування самооцінки у зв'язку з розвитком навчальної діяльності. Особливості засвоєння моральних норм і правил поведінки.

8. Підлітковий вік. Анатомо-фізіологічні передумови. Соціальна ситуація «Ми». Становлення нового типу взаємостосунків з дорослими. Реакція емансипації. Групування з однолітками. Підліткова субкультура. Проблема провідної діяльності підлітка. Особливості навчальної діяльності. Проблема «кризи підліткового віку» у психології. Новоутворення віку. Відчуття дорослості. Розвиток самосвідомості та особистісної рефлексії. Розвиток волі і потреби у самовихованні. Формування часової перспективи. Статева ідентичність. Акцентуації характеру.

9. Юнацький вік. Соціальна ситуація віку. Навчально-професійна діяльність як провідна. Новоутворення віку. Готовність до самовизначіння. Розвиток самосвідомості і образу «Я». Формування ціннісних орієнтацій та часової перспективи. Життєвий план. Професійна спрямованість. Система світогляду. Криза юнацького віку.

10. Дорослість. Рання дорослість, молодість. Соціальна ситуація «відрив від батьківського коріння». Інтимно-особистісне спілкування як провідна діяльність. Досягнення близькості. Оволодіння професією і початок професійної діяльності. Пошук і вибір партнера, вступ у шлюб. Формування стилю життя і кола спілкування. Схвалення соціальної відповідальності, прав і обов'язків. Криза 22 років. **Середня дорослість, зрілість.** Соціальна ситуація віку: «між поколінь». Колективна продуктивна діяльність як провідна. Особистісні новоутворення. Зрілість як відповідальність. Розвиток людини як індивідуальності, члена сім'ї та суб'єкта діяльності. Особливості пізнавальної діяльності. Можливості навчання в період зрілості. «Криза» середини життя. **Пізня дорослість, старість.** Біологічні та соціальні критерії старіння. Соціальна ситуація віку. Внутрішня робота як провідна діяльність. Новоутворення віку. Прийняття свого життєвого шляху (мудрість) або відчай. Проблема трудової діяльності в старості. Значення громадських інтересів. Вплив історії життєвого шляху особистості на процес старіння. Криза пізнього віку

5 „ПСИХОДІАГНОСТИКА”

1. Поняття про психодіагностику. Поняття психодіагностики як наукової системи методів та прийомів постановки психологічного діагнозу. Співвідношення психодіагностики з диференційною психологією, психометрикою, практичною психологією. Завдання дослідження та обстеження. Інформаційне забезпечення практичної психології як основна прикладна функція психодіагностики. Експертиза та консультування клієнта - два типи психодіагностичних ситуацій.

2. Професійно-етичні нормативи в психодіагностиці. Міжнародні професійно-етичні стандарти в психодіагностиці. Конфіденційність психодіагностичної інформації. Правила розповсюдження та опублікування методик. Вимоги до психодіагностичних методик та їх використання.

3. Психометричні основи психодіагностики. Тестова норма як критична точка на шкалі тестових балів, що розмежовує категоріальні області. Види діагностичних норм: абсолютні, статистичні, критеріальні. Статистичне обґрунтування тестових норм. Етапи побудови статистичних тестових норм. Вірогідний інтервал та його уточнення залежно від розміру вибірки стандартизації. Лінійна стандартизація шкали. Конкретні приклади стандартних шкал в психодіагностиці: IQ-шкала, Т-шкала, шкала стенів. **Надійність** як сталість до побічних факторів, точність вимірювальної процедури. Види надійності: ретестова надійність та надійність-гомогенність. **Валідність** як відповідність результатів тесту властивості, що тестується. Види валідності: зовнішня, змістовна, емпірична, конструктивна. Засоби емпіричного вимірювання валідності: метод контрастних відомих груп, узгодженість з експертною оцінкою. **Достовірність.** Поняття артефакту соціальної бажаності. Способи контролю достовірності. Шкали неправди.

4. Операційна класифікація психодіагностичних методик. Психофізіологічні вимірювання. Об'єктивні тести рішення задач. Стандартизовані самозвіти. Проективні техніки. Спостереження. Контент-аналіз документів. Діалогові техніки.

5. Предметна класифікація психодіагностичних методик Методики діагностики психічних функцій: когнітивних (сприймання, уваги, пам'яті, мислення) та регулятивних (моторних програм, емоційної та вольової регуляції). Методики діагностики загальних та

спеціальних здібностей. Методики діагностики темпераменту, характеру та ціннісно-мотиваційних рис особистості. Методики діагностики спілкування. Психодіагностика самосвідомості. Опитувальник самовідношення. Методика Дембо-Рубінштейн.

6. Діагностика структури інтелектуальних здібностей. Шкали Біне. Методики Векслера, Амтхауера, Равена, Кеттелла. Шкільний тест розумового розвитку.

7. Загальна характерологічна діагностика. Риса як «елемент» аналізу будови особистості. Тест-опитувальник Кеттелла. Історія побудови тесту. Структура та інтерпретація.

8. Патохарактерологічна діагностика. Тест-опитувальник ММРІ. Основні та службові шкали. Правила корекції тестових балів. Невротичні та психотичні порушення та їх проявлення в профілі ММРІ. Патохарактерологічний діагностичний опитувальник Лічко-Іванова.

9. Діагностика явних та прихованих мотиваційних структур. Методика дослідження ціннісних орієнтацій Рокіча-Ядова. Тематичний Апперцептивний Тест в діагностиці прихованих мотивів. Класифікація мотивів по Мюррею. Тест гумористичних фраз.

10. Проективні методики. Відрізняючи ознаки проективних методик. Тест "незакінчених речень", Тематичний Апперцептивний Тест, "тест фрустрації" Розенцвейга, "Неіснуюча тварина", "Малюнок сім'ї".

ІІІ. ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

До навчальної дисципліни «Загальна психологія».

Основна:

1. Варій М.Й. Загальна психологія. Підручник для студ. вищ. навч. зал. – 3-тє вид. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 1007 с.
2. Максименко С.Д. Загальна психологія: Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2004.– 272 с.
3. М'ясоїд П.А. Загальна психологія. – К.: Вища школа, 2004. – 487 с.

До навчальної дисципліни «Соціальна психологія».

Основна:

1. Орбан-Лембрік Л.Е. Соціальна психологія - К. Академвидав, 2003. – 448 с.
2. Чередник Г.Ю. Конспект лекцій з курсу «Соціальна психологія», Д.: РВВ ДНУ. 2009. – 76 с.

Додаткова:

1. Андреева Г.М. Социальная психология. М., 1998.
2. Майерс Дж. Социальная психология. СПб., 1997.

До навчальної дисципліни «Експериментальна психологія».

Основна:

1. Максименко С.Д., Носенко Е.Л. Експериментальна психологія (Дидактичний тезаурус). – К.:МАУП, 2013. — 128 с.
2. Максименко С.Д., Носенко Е.Л. Експериментальна психологія: підручник. – К: Центр учбової літератури, 2008. — 360 с.
3. Носенко Е.Л., Салюк М.А. Методика та організація наукових досліджень. Методичний посібник для самостійної роботи студентів. Дніпропетровськ: «ПФ Стандарт-Сервіс», 2015. – 52 с.

До навчальної дисципліни «Вікова психологія».

Основна:

1. Самошкіна Л.М. Вікова психологія: Навч. наоч. посіб. з мультимедійним курсом / Під ред. Чл.-кор. НАПН України, проф. Носенко Е.Л. – Д: РВВ ДНУ, 2006.

Додаткова:

1. Крайг Г. Психология развития. – СПб.: Питер, 2000. – 992 с.
2. Толстых А. Возрасты жизни. – М., 1988.

До навчальної дисципліни «Психодіагностика».

Основна:

1. Корольчук М.С., Осьодло В.І. Психодіагностика: навч. посіб. для вузів. – К.: Ельга Ніка-Центр. – 2004. – 400 с.
2. Самошкіна Л.М. Психодіагностика: Навч. наоч. посіб. з мультимедійним курсом. – Д: РВВ ДНУ, 2012. – 448 с.
3. І.М. Галян Психодіагностика. Навчальний посібник. – К.: «Академвидав», 2011. – 464 с.

Додаткова:

1. Скребець В.О. Основи психодіагностики : навч. посіб. / В.О. Скребець. – 4-е вид. – К.: Слово , 2007. – 192с.
2. Терлецька Л.Г. Основи психодіагностики. Навчальний посібник. – К.: Главник, 2006. – 144 с.

IV. СТАНДАРТНА СТРУКТУРА ВАРІАНТУ ФВВ

Кожний варіант фахового вступного випробування містить 20 тестових завдань, зміст яких стає відомим вступнику лише при отриманні варіанту випробування. Всі питання складені у формі обрання однієї вірної відповіді з чотирьох запропонованих, проти якої вступник має зробити відповідну позначку. Оцінка за відповідь на кожне питання варіанту ФВВ може набувати одного з двох значень:

максимального значення 5 балів у випадку вірної відповіді,
мінімального значення 0 балів у випадку невірної відповіді.

№ з/п	Форма завдання	Максимальна кількість балів, яку можна отримати за одне завдання	Максимальна кількість балів, яка може бути набрана за весь іспит
1	Питання на обрання вірної відповіді	5	20 x 5 = 100